

Adaptační kurz 6.B

A jsme zase o rok starší! Dva měsíce prázdnin utekly jako voda a my se v září znovu vrátili do školních lavic. S příchodem nového školního roku se toho ale v naší třídě poměrně dost změnilo. Nejen, že mezi nás přišlo šest nových spolužaček, ale přešli jsme na druhý stupeň, máme na každý předmět jiného učitele a každou hodinu jsme v jiné místnosti... Zpočátku se vše zdá býti poněkud náročné, avšak časem se ukáže, že jde spíše jen o zvyk. Abychom se všichni vzájemně lépe poznali, naplánovali jsme si na čtvrtek 19. a pátek 20. září 2019 adaptační kurz, který probíhal v Lysé nad Labem a jejím okolí.

Ve čtvrtek 19. září jsme se spolu s panem učitelem Pokorným a paní učitelkou Strnadovou vydali na naši **první společnou cyklistickou výpravu**. Vybaveni ochrannými přilbami, rukavicemi proti vlezlému počasí, dobrými svačinami a dobrou náladou jsme okolo osmé hodiny ranní vyjeli z Lysé nad Labem směr Čelákovice – Káraný – Otradovice – Sojovice – Dvorce a poté zpět do Lysé. Cesta probíhala fantasticky a tempo se přizpůsobilo natolik, že každý celou trasu, která měla ve výsledku 27 km, zvládl. Čas od času nás sice pobavily stesky některých žáků, i tak jsme ale všichni zdárně dorazili do cíle. „*Tak co, je všeho v pohodě? – Ne!*“ „*My nemůžeme jet tak rychle jako holky, my neděláme tu gymnastiku, tak nejsme tak pružní.*“ „*Neříkal jste náhodou, že pojedeme jenom po rovině? Vždyť tohle už je asi padesátý kopec.*“ (pohled jako když jedeme na Sněžku... 😊) Cestu nám oživily také drobné technické problémy – tkanička zamotaná do šlapky, několik spadlých řetězů apod., avšak i s těmito nástrahami

jsme si společnými silami hravě poradili!
Zpočátku nám sice byla trošku kosa,
postupem času se ale oteplilo a po zbytek
dne nás pak provázely už jen sluneční
paprsky.

Po návratu zpět do Lysé si jel každý na pár hodin odpočinout domů. Proč? Protože ještě téhož dne v 15:15 jsme se znovu sešli ve škole, abychom nejprve ve spolupráci s prvním stupněm naší školy zorganizovali **akci Loučení s létem** a poté společně **přespali ve škole!** 😊 Po příchodu do školy na většinu z nás nebyla znát únava z dopoledního výletu, i ta se pak ale postupem času dostavila. Akce Loučení s létem dopadla na jedničku s hvězdičkou a já bych na tomto místě ještě jednou rád poděkoval třídám 6.B a 6.C za pomoc při organizaci.

Večerní program ve škole byl zaměřen na vzájemné poznávání se a na vytvoření pozitivní přátelské atmosféry. Po společné večeři, kterou si každý připravil ze svých vlastních zdrojů,

následovalo hraní her, zpívání, tancování, vzájemné představování apod. V závěru dne pak pan učitel rozmístil po celé škole více jak sto různých otázek, na které si pak žáci v párech vzájemně odpovídali. Postupem času začala být na některých žácích (i učitelích 😊) patrná únava. Jak by také ne, náš den byl vskutku náročný. V této chvíli nám pomohl Harry Potter! V průběhu sledování filmu či krátce po něm totiž všichni žáci usnuli... 😊

Po náročném čtvrtěčném dni přišel **odpočinkový pátek**. Nejprve proběhla snídaně formou

švédského stolu, kterou jsme si všichni řádně vychutnali a užili! Poté jsme uklidili třídu a věnovali se četbě. **Čtenářskou dílnu** znají děti již z minulého roku, i tak jsme si ale zpočátku připomněli všechna pravidla, která musíme všichni v průběhu čtení dodržovat. V průběhu četby jsme se pak soustředili na pozorování hlavní postavy a poté před ostatními spolužáky odpovídali na otázku: „Proč bych chtěl/a s hlavní postavou své knihy kamarádit?“

Po hodině společného čtení a následné diskuse jsme se vydali do vedlejší cukrárny na zmrzlinu. Vzhledem k příjemnému počasí jsme na terásce poseděli o něco déle, než jsme původně plánovali, ale proč si nevychutnat jedny z posledních paprsků letního slunce? Posilnění zmrzlinou,

koktejlem či zákuskem jsme se poté vrátili do školy plni energie a mohli se tak vrhnout na náš poslední úkol. Ten byl provázaný s otázkovou aktivitou z pátečního večera. Žáci měli za úkol napsat na jednu stránku text o svém kamarádovi/své kamarádce ze třídy. „Cože? Stránku? Tak to nedám!“ - „Ale dáš, snaž se!“ A dali to! Všichni. ☺

Co říci závěrem? Snad jen – DĚKUJI. Troufnu si říct, že jsme si všichni oba společné dny báječně užili. Zasmáli jsme se, o něco více jsme se poznali a naučili se, že když táhneme za jeden provaz, jde všechno lépe. Děkuji tímto také paní učitelce Strnadové a paní učitelce Hejbalové, které s námi tyto dva dny strávily.

Za žáky 6.B ZŠ B. Hrozného zapsal Petr Pokorný